

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 8 Μαρτίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—**Ίμπραχίμ-Μπέν-Μεχμέδ** ὁ διά-
σημος 'Αραβ' ᾠοῖδος (κατὰ τὸν Σ. Μπλοντέλ).—**Προλήψεις καὶ**
παραδόσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ (Διάλεξις Εὐγενίου Ζαλοκώ-
δα ἐν τῷ 'Ελλ. Φιλ. Συλλόγῳ).—**Ἡρόδοτος ὁ πατὴρ τῆς Ἱστο-**
ρίας.—**Ποικίλα.**—**Ἀνὰ τὴν ἐπὶ τᾷδε Ἀσίαν** (ἀπο Τσανλὴ εἰς
Τεχεράνην).—**Ἡ Δευτέρα Μήνηρ** (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὴν σπουδαιότεραν τῶν ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῶν κύ-
κλων προσοχὴν ἐπεσπάσαντο κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύ-
την δύο κυρίως ζητήματα, τὸ τῶν ἐργατῶν καὶ τὸ τῶν
στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν, ἅπερ ἀναγράφονται νῦν πρῶ-
τα ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν λοιπῶν ζητημάτων, τῶν
ἀπασχολούντων τὴν τε κοινὴν ἐν Εὐρώπῃ γνώμην καὶ
τὸν τὰς ιδέας ταύτης ἐκπροσωποῦντα τύπον. Καὶ ἀληθῶς
τὸ ἐργατικὸν ζήτημα μεγάλῃν προσέλαβε σπουδαιότητα
ἐν τε ταῖς συμμάχοις αὐτοκρατορίαις, καίτοι ἐξέλειπεν ὁ
δεινὸς χαρακτήρ, ὃν ἐν τῇ πρώτῃ τούτων ἔφερε πρὸ μι-
κροῦ, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ, ὅπου ἡ πάλιν τῆς ἐρ-
γασίας ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου ἀπαιτεῖ σοβαρὰς συνε-
πείας, ἐπιδρώσας ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἀγγλικῆς βιο-
μηχανίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει τοῦ Ἠνωμένου
Βασιλείου. Ἀνομολογητέον οὐχ ἥττον ὅτι οὐσιώδης ὑ-
πάρχει διαφορὰ τοῦ ἐν ταῖς αὐτοκρατορίαις τῶν Χοχεν-
τσόλερ καὶ τῶν Ἀψβούργων ἀναπτυχθέντος ζητήματος
καὶ τῶν ἐν τῷ Ἠνωμένῳ βασιλείῳ ἀναπτυσσομένων. Ἐν
ἐκείναις μὲν ὁ τούτων ἐργάτης ζητεῖ ἐργασίαν πρὸς πο-
ρισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν καί, μὴ εὐρίσκων τοιαύτην, ἐξα-
ναγκάζεται νὰ διαδηλώσῃ τὰ καταρνούχοντα αὐτὸν αἰσθή-
ματα διὰ τρόπου ἀπάδοντος πρὸς τὸ τέως φιλήσυχον αὐ-
τοῦ καὶ τὸ λίαν νομοταγές. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Τζὸν Βούλ,
ἔχων ἀπείρην ἐργασίαν, ζητεῖ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἡμερο-
μισθίου συνεπείᾳ τῆς ὑπερτιμίσσεως τῶν γαιανθράκων,
τῆς προσκομιζούσης πολλὰ τὰ κέρδη εἰς τοὺς τῶν
γαιανθρακωρυχείων κατόχους· ὥς δ' ὑπάρχει ἡ διαφορὰ
αὕτη τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ζητήματος, οὕτως ὑπάρχει καὶ
διαφορὰ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν πρὸς πρό-
ληψιν δυσχερῶν τῇ χώρᾳ συνεπειῶν. Καὶ ἀληθῶς οἱ ἐν

Βερολίνῳ ἰθύντορες, ἐπιβαλόντες τὰς προσηκούσας ποι-
νὰς τοῖς διαδηλωταῖς, ἐμερίμνησαν νὰ παράσχωσιν ἐργα-
σίαν τινὰ τοῖς λοιποῖς ὁπαδοῖς. ὃν τρόπον οἱ ἐν Βιέννῃ
οὐ μόνον τὴν αὐτὴν συνέλαβον ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ χρη-
ματικὰς διένειμαν βοηθείας εἰς τοὺς λιμώττοντας, ἐξακο-
λουθοῦσι δ' ἔτι συλλέγοντες διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐρά-
νους· ἀλλ' ὁ ἄγγλος πρωθυπουργὸς μικρὸν ἐσκέψατο
περὶ τῆς νῦν κατατροχούσης τὴν πατρίδα αὐτοῦ πληγῆς,
τῆς φερούσης οὐχὶ πολιτικὴν ἀλλὰ κοινωνικὴν χροιάν καὶ
τῆς δεούσης ταχείας ἡμᾶ ἐπουλώσεως καὶ θεραπείας, ἵνα
μὴ, παρατεινομένη, εἰς γάγγραιναν μεταβλήθῃ καὶ τὴν
νῦν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἀποχὴν διαδεχθῇ ἡ τοῦ ἀγγλικοῦ
ἐμπορίου στασιμότης, ἡ δυναμένη νὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ
τῆς σημερινῆς ἐτι θέσεως τῆς μεγάλης Βρετανίας ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ ἐμπορικοῦ τῆς Εὐρώπης κόσμου. Καὶ ἀληθῶς
ὁ πρῶτος τῶν συμβούλων τῆς ἀνάσσης, ἀποφεύγων τὸ
δυσχερᾶσθαι τοὺς κεφαλαιούχους ἐπὶ λόγους ἐκλογι-
κοῖς, συνετέλεσεν ἄκων εἰς τὴν ἐξαψὶν τοῦ πνεύματος
τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, ἐμπράκτως ἀπὸ τοῦ
σαθβάτου τῆς προηγουμένης ἐβδομάδος διαδηλωσάντων
τὸ αἶσθημα αὐτῶν, παρακωλύοντων δὲ καὶ τὴν ἐκφόρτω-
σιν γαιανθράκων, προερχομένων ἐξ ἄλλων λιμένων. Τὸ
κίνημα δὲν εἶναι ἀσήμαντον, ὥς τοῦτο τεκμηριοῦται
πληρέστερα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ἀπο-
σχόντων, οἵτινες, ἐν διαφόροις μεγαλουπόλεσιν εὐρισκό-
μενοι, συμποσοῦνται εἰς 500,000. Μόνος ὁ ἀριθμὸς ἥρκει
νὰ πείσῃ τὸν ἄγγλον πρωθυπουργὸν περὶ τῆς ἀνάγκης
τελεσφόρων μέτρων πρὸς ταχείαν ἐπανόρθωσιν τοῦ κα-
κοῦ ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς χώρας
αὐτοῦ ἐμπορίῳ καὶ ἐκτραχυνθῇ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις
ἄχρι τῆς διαταράξεως τῆς ἐπικρατούσης ἡσυχίας συνε-
πείᾳ τῆς σκέψεως, εἰς ἣν βεβαίως θὰ προδῶσιν οἱ τῆς ἐρ-
γασίας ἀντιπρόσωποι ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπιγεννησομένην
αὐτοῖς δεινὴν πράγματι κατάστασιν, ἐὰν μὴ ἱκανοποιη-
θῶσιν αἱ εὐχαὶ αὐτῶν. Ὁμολογουμένως, βαθύτερον ἐξε-
ταζομένον τοῦ πράγματος, καὶ ἡ θέσις τῶν ἀντιπροσώπων
τῆς ἐργασίας ἀποβαίνει κρίσιμος ὑπὸ δύο ἐπὶφύεις· ἐὰν
μὲν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἔργου διαμαρτυρίαν,
τότε αἱ ἐταιρίαι καὶ τὰ διάφορα βιομηχανικὰ κατστή-
ματα ἐξαναγκασθήσονται νὰ προμηθεύωνται τὴν ἀναγ-
καίαν αὐτοῖς καύσιμον ὕλην ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὅτε ἐπέρ-
χεται κατ' ἀνάγκην μείζων ἐλάττωσις τῶν νῦν τιμηρονο-
μένων ἡμερομισθίων· ἐὰν δὲ τοῦναντίον ἐπαναλάβωσι
τὰς ἐργασίας, τότε ταπεινωθήσονται πρὸ τῶν κεφαλαιού-
χων, οἵτινες, νικηφόροι ἀποβαίνοντες, θὰ ἐπιβάλλωνται

τοῦ λοιποῦ ὡς βούλονται καὶ μάλιστα μετὰ τὴν παρεχομένην αὐτοῖς θερμὴν προστασίαν παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα ὁ λόρδος Σαλισβουρὴς ἥκιστα ὑπ' ὅψιν λαμβάνει καὶ δύναται οὕτω ἡμέραν τινὰ νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος ἐπὶ τῇ ἐνδεχομένῃ βλάβῃ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὅλης ἐν γένει βιομηχανίας τῆς χώρας αὐτοῦ, ἐὰν μὴ ἐπαληθεύσῃ ἡ ἀγγελλομένη φήμη περὶ ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τῶν στρατιωτικῶν ἐξοπλισμῶν οὐ μικρὰν προσεκτήσατο κατὰ τὴν λήξανσαν ἐβδομάδα σοβαρότητα, συνεπεία τῆς ἀπανταχοῦ ἀναπτυσσομένης δραστηριότητος περὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν παραμεθορίων φρουρῶν, περὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐν χρήσει τυφεκίου διὰ τοῦ νέου ὅπλου τῆς ἐπαναληπτικῆς βολῆς, περὶ τὴν αἴτησιν νέων παραπληρωματικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων πρὸς αὔξησιν τοῦ ὑπὸ τὰς σημαίας στρατοῦ ὑπὸ τὴν πρώτην ἐποὺν διακρίνεται ἰδίᾳ ἡ μεγάλη τοῦ Βορρᾶ δύναμις, ἥτις οὐ μόνον διαφόρους ἄλλας εἰσάγει μεταρρυθμίσεις εἰς τὸν στρατόν, οὐ μόνον διὰ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς ἀνδρῶν ἀγωνίζεται νὰ καταστήσῃ τὸν ἄπειρον αὐτῆς στρατὸν ἀξιομαχόν κατὰ παντὸς ἐτέρου ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς διαρκὴ μετατρέπει τὰ τέως προσωρινὸν φέροντα χαρακτῆρα μέτρα ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίοις καὶ καθίστησιν αὐτὰ ἰσχυρότατα καὶ ἱκανὰ πρὸς ἀπόκρουσιν παντὸς ἐκ δυσμῶν ἐπιδρομῆς. Ταῦτοχρόνως καὶ τὰ κατὰ μῆκος τῶν μεθορίων τούτων τελεσθηνόμενα μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια κέκτινται οὐ μικρὰν σημασίαν, ἅτε συντείνοντα εἰς τὸ ἐξοικειῶσαι τοὺς μαχητὰς πρὸς τὴν φύσιν τῆς παραμεθορίου γῆς καὶ τὰς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους· ὑπὸ τὴν ἐποὺν δὲ τῆς αἰτήσεως νέων ἐκτάκτων δαπανῶν κατατακτέον πρῶτον τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ εἶτα τὴν θαλασσοκράτειραν Ἀγγλίαν, ἀμφοτέρας σπευδούσας εἰς τὴν λήψιν σπουδαίων πολεμικῶν μέτρων καὶ εἰς τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀμυντικοῦ αὐτῶν συστήματος. Τὴν ζῆσιν καὶ τὴν πυρετώδη ἐργασίαν τῶν ἐν Βερολίνῳ στρατιωτικῶν κύκλων ὑπαγορεύει ἡ ἐν τῇ ὁμόρῳ αὐτοκρατορίᾳ διεξαγομένη ἐργασία περὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις ὀχυρωματικῶν ἔργων, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, πληρέστερα ἀσπάζομενος τὰς θεωρίας τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ συμβούλων, συνεργάζεται αὐτοῖς ἐν τῇ ἐκπονήσει τῶν εἰς τὸ κοινοβούλιον ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τὰς σημαίας στρατοῦ παρὰ τὴν πανταχόθεν ἀκουομένην κατακραυγὴν ἐπὶ ταῖς δαπάναις, ἃς συνεπάγεται ἡ πραγμάτωσις τοῦ τοιοῦτου νομοσχεδίου. Ἀλλὰ μείζονα καταβάλλουσι περὶ τὰ στρατιωτικὰ μέριμναν οἱ ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ, ὅπου πολὺς γίνεται πάταγος περὶ τῶν ἐσχάτως δημοσιευθέντων ἀρθρῶν σπουδαίου ἀγγλοῦ ναυτικοῦ, πειρωμένου νὰ καταδείξῃ ἐν αὐτοῖς ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ διαφόρους ἐπὶ τῆς τῆς ταχύτητος. Ὡσαύτως πολὺς γίνεται λόγος καὶ περὶ τοῦ δημοσιευθέντος ἐσχάτως ὑπομνήματος τοῦ πρώτου λόρδου τοῦ ναυαρχείου Γεωργίου Ἀμιλτον, ἐν τῷ ὁποίῳ οὐ μόνον ἐκτίθεται ἡ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1891 κατάστασις τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, οὐ μόνον παρέχεται ἀκριβὴς εἰκὼν τῶν ἀπὸ τοῦ 1886 ἐπιτελεσθεισῶν προόδων τοῦ ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ, τότε μὲν ἀριθμοῦντος 111 πλοῖα, ἐξωπλισμένα διὰ 532 τηλεβόλων καὶ ἔχοντος πλήρωμα 61,400 ἀξιωματικῶν ἅμα καὶ ναυτῶν μετ' ἐφεδρείας 18,300 ἀνδρῶν, ἥδη δὲ ἀριθμοῦντος 131 πλοῖα μετὰ 1868 τηλεβόλων καὶ ἔχοντος πλήρωμα 74,100 ἀνδρῶν μετὰ 23,500

ἐφέδρων, ἀλλὰ καὶ ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη νέων μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων. Κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Γεωργίου Ἀμιλτον σπουδαία καὶ σύντομος ἀπαιτεῖται ἐργασία πρὸς τελειοποίησιν τοῦ ναυτικοῦ τῆς μεγάλης Βρετανίας καὶ οὐδεμίαν ἐπομένως ποιοῦνται ὑπερβολὴν οἱ διατεινόμενοι ὅτι τὸ ἔτος τοῦτο ἔσται ἡ ἀφελτορία νέου προγράμματος, ἐπιβάλλοντος 200 ἑκατ. φρ. τοῦλάχιστον συμπληρωματικὴν δαπάνην. Καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὅμως δυνάμεσιν οὐχὶ ὀλιγοτέρα καταβάλλεται προσπάθεια πρὸς εἰσαγωγὴν διαφόρων μεταρρυθμίσεων εἰς τὸν στρατὸν ἢ τὸν ἐξοπλισμὸν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει παρατηρεῖται συναυλία οὕτως εἰπεῖν σπουδαίων ἐν τῇ ἐκτελέσει διαφόρων στρατιωτικῶν ἐργασιῶν, ἐπιτεινουσῶν τοὺς ὑφισταμένους ἥδη φόβους περὶ διαταράξεως τοῦ μετὰ τοσοῦτον μόχθου διεξαγομένου ἔργου πρὸς περιφρούρησιν τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ εἰρήνης.

ὑπὸ τὴν ἐποὺν δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἡ Ἰταλία μεριμνᾷ περὶ βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς, ἀπερὶ βαίνουσι κατὰ κρημνοῦ μετ' ὅλην τὴν πρὸς τὰς συμμάχους δυνάμεις ἐν τῷ ἐμπορικῷ ζητήματι, προσχώρησιν ἀφ' ἧς μεγάλη καραδοκεῖ πλεονεκτήματα καὶ ἐλπίζει εὐρείαν ἀντικατάστασιν τῶν ὀφελειῶν, ἃς τὸ ἰταλικὸν βασίλειον, πρόσποριζόμενον ἄλλοτε ἐκ τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικῶν σχέσεων, ἀπώλεσεν ἀπὸ τετραετίας συνεπεία τῶν ὑπερογκῶν ἀξιώσεων τῶν συμβούλων αὐτοῦ. Παρὰ τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν ὅπως συγκαταλυθῇ ἡ οἰκτρά τῶν τῆς Ἰταλίας οἰκονομικῶν κατάστασις καὶ ὅπως παρασταθῇ ὡς δόνημαντὸν τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξοχοὶ οἰκονομολόγοι, ὡς ὁ Ἑλένας καὶ ὁ Πρινέτης, ἀπέδειξαν ὅτι οἱ τῆς κυβερνήσεως ὑπολογισμοὶ λίαν ἐσφαλμένοι τυγχάνουσιν καὶ ὅτι τὸ ἔλλειμμα εἶναι μεγαλειότερον τοῦ ἀναγραφομένου· ἀξιοσημείωτος ἐτι εἶναι ἡ ἐν τελευταίᾳ συνεδρία τῆς βουλῆς δόλωσις τοῦ δεινοῦ ὡσαύτως οἰκονομολόγου Σόννινο, οὗ οἱ λόγοι τοσοῦτο μείζον ἔχουσι κύρος, ὅσῳ ὁ βουλευτὴς οὗτος, εἰς οὐδὲν ὑπαγόμενος κόμῃα, ἀγεται ἐκ τῆς ιδέας τοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος ἀπλῶς καὶ οὐδεμίαν ἔχει ὀπισθοβουλίαν ἐν ταῖς κρίσεσι καὶ θεωρίαις αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς ἰδίας χώρας οἰκονομικῶν. Κατὰ τὸν φιλοπάτριδα τοῦτον τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς μὲν ληξάσης χρήσεως συμποσοῦται οὐχὶ εἰς 19 ἢ 20,000,000 ἀλλ' εἰς 27,000,000, τὸ δὲ τῆς χρήσεως 1892—1893 θὰ ὑπερβῇ τὰ 65,000,000. Πρὸ τῶν ἀριθμῶν τούτων μεγάλως δειλιᾷ ὁ μαρκήσιος Ρουδίνης καὶ λίαν ἄχθεται ἐπὶ τῷ ὅτι, τὴν πολιτικὴν τοῦ προκατόχου τραπεῖς, εἰς δεινὴν περιάγεται θέσιν καὶ βλέπει τὸ ὑπουργεῖον κλονούμενον ἐν τῇ θέσει τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν συναδέλφου.

Ἐν Γερμανίᾳ τὸ σχολικὸν νομοσχέδιον ἀπέβαλε τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ συνεπεία τῆς πολιτείας τῆς κυβερνήσεως, καλὸν κρινάσης νὰ παρασιωπήσῃ πρὸς στιγμὴν τὸ ζήτημα, ἅτε παρέχον φόβους μείζονος καὶ δεινότερας ἐκτραχύνσεως καὶ ν' ἀγάγῃ εἰς μέσον τὸ τῶν οὐλφικῶν κεφαλαίων. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὀλόκληρον ἐτάραττε τοὺς ἐν Βερολίνῳ κύκλους καὶ ἥδη ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος καλὸν ἠγήσατο νὰ θέσῃ τέρμα εἰς αὐτὸ διὰ τῆς εἰς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἀποδόσεως 42 ἑκατ. μάρκων. Ἡ ἀπόδοσις ἐγένετο διὰ πράξεων ἐπισήμων, κακιζομένων ὅμως ὑπὸ τοῦ βερολινείου τύπου, τοῦ ἐκφράζοντος δυσπιστίαν πρὸς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ δουκὸς τῆς Κουμβερλάνδης καὶ ὑποσχέσεις αὐτοῦ περὶ πλήρους ἀφοσιώσεως εἰς τὴν γερμανικὴν πατρίδα.